

Metallityöväen Liiton Helsingin ja Uudenmaan toiminta-alueen Ay-koulujen opintomatka 2.-4.10.2015 Budapest, Unkari

Kauan odotettu ay-koulun neljäs jakso; opintomatka Budapestiin toteutui. Matkal- le saivat ilmoittautua kaikki ay-koululaiset, jotka olivat käyneet kevään kaikki kol- me jaksoa. Kaiken kaikkiaan osallistujia oli 100 henkeä.

jatkuu sivulla 3...

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Kun mikään ei riitä - taaskaan!

"Olen maksanut kaikki veroni 53 vuotta jatkuneen ansiotyöurani aikana Suomeen. Katson osallistuneeni oman peruskoulutukseni ja muihin yhteiskunnan rakenteiden kustannuksiin täysmääräisesti". Näin kommentoi Tamron entinen toimitusjohtaja, kauppaneuvos Matti Elovaara HS:lle sähköpostilla Algarvesta, jossa hän oleilee maksamatta veroja mihinkään maahan.

Noin jos ajattelee, niin voisin itsekin muutaman vuoden päästä lopettaa verojen maksamisen, silloin olen mielestäni tehnyt ansiotyötä tarpeeksi monta vuotta. Enkä ole edes kuluttanut koulunpenkkejä niin paljon kun Eloranta, se varmaan kompensoi sen, että olen ollut tuosta ajasta kolme kertaa äitiysvapaalla, no onhan Elorantakin varmaan armeijan käynyt!

Ei voi kun ihmetellä näitä veropakolaisia, vaikka maksaisi yli puolet veroja 500 000 euron vuosieläkkeestä, elämiseen jää silti ruhtinaallisesti rahaa. Onhan kait niiden 53 vuoden ansiotyöuran aikana jotain täytynyt jäädä "sukan varteenkin"? Vaikka näitä todella suurituloisia onkin vähemmistö eläkeläisistä, odottaisin heiltä toisenlaisia tekoja, vai onko todella niin, että mikään ei riitä, eläkkeelläkään.

Nyt maan hallitus on leikkaamassa eläkeläisten asumistuesta ja nostamassa eläkkeiden verotusta. Laissa määritelty eläketuloraja vuonna 2015 on 739,81 euroa /kk, pienimpien eläkkeiden saajille maksetaan niin paljon takuueläkettä, että heidän eläkkeidensä yhteissummaksi tulee 746,57 euroa /kk..Takuueläkettäkin pitää osata erikseen anoa, se ei tipu kuin "Manulle illallinen".Takuueläkkeen laskentakaava rikkoo kuitenkin Euroopan sosiaalisen peruskirjan määräystä, jonka mukaan vähimmäissosiaalietuuksien on oltava vähintään 50 prosenttia maan mediaanitulosta. Jos ja kun matalapalkkaiset pätäkä ja silpputyöt lisääntyvät, työeläkkeetkin jäävät tuolle tasolle, jos nyt kukaan (duunari) tulevaisuudessa pysyy eläkkeelle edes jäämään.

Euroopan neuvoston Sosiaalisten oikeuksien komitea päätti tämän vuoksi lokakuussa 2014, että Suomen pitää nostaa takuueläkkeen määrä vähintään 1000 euroon, siitä en ole kyllä meillä julkisuudessa kuullut puhuttavan.

Työttömyysturvaakin "uudistetaan", ehdotuksen mukaan ansiosidonnaisen työttömyyspäivärahan kesto alenisi 500 päivästä 400 päivään. Niillä, joilla on alle kolme vuotta työhistoriaa, kesto alenisi 400 päivästä 300 päivään. 58 vuotta täyttäneillä kesto säilyisi 500 päivänä. Lisäksi omavastuuaikaa pidennettäisiin viidestä seitsemään päivään. Työllistymistä edistävien palvelujen osalta maksettavaa korotettua ansio-osaa alennettaisiin. Uudet korotetun ansio-osan prosentit olivat 55 ja 25. Pitkän työuran jälkeen maksettavista korotusosista luovuttaisiin kokonaan. Tällä kaikella pyritään siihen, että "työttömät hakeutuisivat töihin nopeammin" kertoo pääministeri Sipilä. Sitä hän ei kerro, missä ne työpaikat ovat.

Sipilän hallitus kurjistaa vain kaikkein pienituloisimpia eläkeläisiä, työttömiä ja palkkatyötä tekeviä. Maailmalla ihmetellään Suomen hallituksen toimia. Kaikki johtavat ekonomistit, Nobel palkittuja myöten, ovat sitä mieltä, että Sipilän hallituksen tekemät leikkaukset eivät ole oikea tie saada Suomi nousuun. Sillä ei ole kuitenkaan ollut mitään vaikutusta leikkauspäätöksiin, jääräpäisesti ajetaan alas sosiaaliturvaa ja ay-liikkeen tärkeimpiä saavutuksia, kuten yleissitovia työehtosopimuksia. Hallitus puuhastelee asioiden kanssa, joista sillä ei ole mitään käsitystä.

Täytyy sanoa, että meillä on todella tehokas hallitus, se on neljässä kuukaudessa saanut koko maan sekaisin. Ja poukkoilu senkun jatkuu...

Taina Karrikka
puheenjohtaja

Osaston toimisto muutti Hakaniemestä Vallilaan

Osaston toimisto sijaitsee Sturenkatu 27 kiinteistössä, joka on aivan lähellä Mäkelänkadun risteystä.

Kuvassa sumeri jota soittamalla sen vasemmalla puolella oleva ovi avataan kerroksesta.

Metalli seiskaseiska on perustamisaikanaan, vuodesta 1950 asti, toiminut Hakaniemen Graniittilinnassa, Helsingin Työväentalolla Paasitornissa. Siellä ovat olleet osaston toimistotila ja kokouspaikka. Nyt viime keväänä vanha traditio katkesi ja tehtiin mutto Vallilaan.

Osaston toimisto ehti vuosien saatossa olla 1908 valmistuneella työväentalolla, Paassivuoren kadulla, Helsingin Työväenyhdistyksen vuokralaisena viidessä eri huoneistossa. Kaksi viimeistä tosin olivat Säästöpankinranta kuudessa, johon siirryttiin kongressikeskuksen ja hotelliprojektin tieltä 2009. Toimisto toimi yhteistiloissa Työväen Retkeilijöiden kanssa neljännessä kerroksessa. Huoneistossa oli käyttämätöntä tilaa ja kun Tasavallan presidentti Tarja Halosen pesti päättyi tarvitsi presidentin kanslia hänelle uuden työtilan, joksi Tarja valitsi hänelle tutun työväentalon. Teimme hänelle tilaa ja siirryimme kuudenteen kerrokseen 2011.

Muutto Vallilaan

Viime syksyn syyskokouksessa todettiin osastossamme sama kehitys kuin valtaosassa ay-liikettä, maksavien jäsenten määrän ja jäsenmaksukertymä laskee. Päätettiin alkaa etsiä edullisempaa toimistotilaa. Sellainen löytyikin HTY:n omistamasta Sturenkatu 27. Näin vuokranantajakin pysyi samana. Muutto tehtiin viime keväänä. Neliöitä on vähemmän ja vuokra edullisempi. Näin ajatus - kun seinistä maksaa vähemmän riittää rahaa paremmin toimintaan - .

Eduskunnan istunto Vallilan työväentalolla

Vallila on perinteikäs työläiskaupunginosa ja tontilla, jolla nykyinen kiinteistö sijaitsee oli aiemmin 1928 valmistunut tiilirakenteinen Vallilan Työväentalo. Talo rakennettiin Sörnäisten Työväenyhdistyksen talkootyönä. Kiinteistö siirtyi myöhemmin Helsingin Työväenyhdistyksen omistukseen. Talossa oli muun muassa kaksi ravintolaa, juhlasali, kokoustiloja ja biljardisali. Toiminta oli monipuolista, yhdistystoiminnan lisäksi, urheiluseuratoimintaa ja erilaisia harrasteryhmiä.

Historiallisesti tunnetuimpana lienee Helsingin Työväen Teatterin näyttämö, jossa muun muassa Tauno Palo aloitti näyttelijän uransa. Myöhemmin Työväenteatteri muuttui Helsingin Kaupungin Teatteriksi.

Historian havinaan liittyy talvisodan syytyminen 30. 11.1939, jolloin eduskunta siirtyi kaupungin keskustan pommitusten alta Vallilan Työväentalolle, jossa pidettiin samana iltana kaksi täysistuntoa. Toisessa päätettiin evakoida kansanedustajat Kauhajoelle. Yöllä klo 3 lähti erikoisjuna, joka kuljetti edustajat pois Helsingistä.

Uuden talon rakentaminen

Aikaa myöten Vallilan kiinteistö muodostui HTY:lle taloudelliseksi rasitteeksi ja talo päätettiin purkaa 1972 ja uusi toimisto- ja liikekiinteistö valmistui tilalle 1973. Keskeiset vuokralaiset olivat Scan- Auton pääkonttori, Elanto ja kaksi ravintolaa, joista toinen oli legendaarinen kellarikerroksen Jortsumestari. Järjestöpuolelta talossa toimi Nuoret Kotkat ja Metallin alan ammattiosasto. Nyt talossa on myös majoitustoimintaa, päivittäistavarakauppaa hoitaa Alepa, Nuoret Kotkat ovat edelleen mukana ja myös urheiluseura Helsingin Tarmon nyrkkeilijät, kellarikerroksessa on trooppinen eläintalo Tropicario. Neljännessä kerroksessa on meidän lisäksi mm. tilitoimisto ja Työväen Retkeilijät.

Sturenkatu 27 sijaitsee hyvien julkisen liikenteen yhteyksien päässä, noin 50 metriä Mäkelänkadun risteyksestä. Sisään pääsee soittamalla alaovella olevaa summeria ja ovi avataan kerroksesta painamalla, sitten hissillä neljänteen kerrokseen. Hissiaulasta Koskisen tilitoimiston tiloihin, samalla käytävällä sijaitsee myös meidän toimistomme. Osaston puhelinnumero on entisensä 09-762 796 ja sähköposti: metalli@seiskaseiska.com. Toimisto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 14.00-17.00

Tervetuloa asiomaan.
Arno Stam

Vaikka osaston toimisto on viimeaikoina vaihtanut osoitetta on yksi mikä ei muutu, hyväntuulinen toimistonhoitaja Raija Reiman.

Työnantajat ottavat ison riskin

Ainakin vielä tätä kirjoitettaessa ammatilliset keskusjärjestöt ja työnantajajärjestöt kävivät neuvotteluja laajasta, Suomen kustannuskilpailukykyä parantavasta työmarkkinaratkaisusta. Tahti tosin on ollut melko verkkainen. Maan hallitus sentään on jaksanut työntää ilmoille viikoittain jotain uutta pureskeltavaa.

Jo Sipilän porvarihallituksen ohjelma ennakoiki kylmää kyytiä palkansaajille. Säästöjä, leikkauksia, tasapainottamista.

Ja sitten näitä säästöjä ja leikkauksia. Miljardien edestä.

Nyt aletaan tietää, mitä nämä kaikki toimet oikein tarkoittavat. Tosin vähän on vielä pelko peruksissa, että jotain uutta on edelleen tulossa. Joka tapauksessa meillä on kaiken soutamisen ja huopaamisen jälkeen niskassa melkoinen esitysniippu. Hieman se on matkan varrella muuttunut, mutta tosi paljon on sisällä tavaraa, joka ei meille kyllä käy.

Oma lukunsa sitten ovat nämä hallituksen esitykset esimerkiksi työttömyysturvasta, jotka toteutetaan riippumatta siitä, päästäänkö työnantajien kanssa yhteisymmärrykseen.

SAK teki neuvottelupöytäan tarjouksen, jonka luulisi kiinnostavan rehellisiä työnantajia. Tarkoitetaan tässä sellaisia työnantajia, joita kiinnostaa yrityksen, sen omistajien ja henkilökunnan todellinen etu. SAK tarjosi nollaratkaisua, sen jälkeen avoimen sektorin määrittelemää palkankorotusvaraa, tuntuvia työnantajamaksujen alennuksia ja vielä paikallisen sopimisen kehittämistä.

”Eli hallitukselle kelpaa tällainen linjaus, pitää kai uskoa, että hallituksen tavoitteena tosiaan on sopimustyhteiskunnan murtaminen. Elinkeinoelämän keskusliitto haikailee liittokohtaisia sopimuksia. Miten ne voisivat olla parempi vaihtoehto kuin keskitetty nollasopimus, työrauha ja tuntuva välilisten työvoimakustannusten alennus?”

Lainaus on Raimo Sailakselta Hesarin kolumnista. Tuohon ei ole paljon lisäämistä.

Mutta onhan niitä hölmöyksiä tehty aiemminkin. Niihin meidän on edelleen varauduttava. Eli jos järjestöjen välisissä neuvotteluissa ei löydy yhteistä säveltä, meidän on tietenkin valmistauduttava ensi syksyn liittokohtaisiin neuvotteluihin. Silloin järjestys on se, että Paperiliitto aloittaa ensin neuvottelut ja Metalliliitto pääsee neuvottelupöytäan toisena.

Ainakaan meidän neuvottelujemme pohjana ei silloin todellakaan ole mikään tarjous nollasopimuksesta. Se ja kaikki muukin SAK:n tarjoama häviää syksyn tuuliin.

Toivottavasti työnantajatkin ymmärtävät tämän ajoissa.

Riku Aalto, Metalliliiton puheenjohtaja

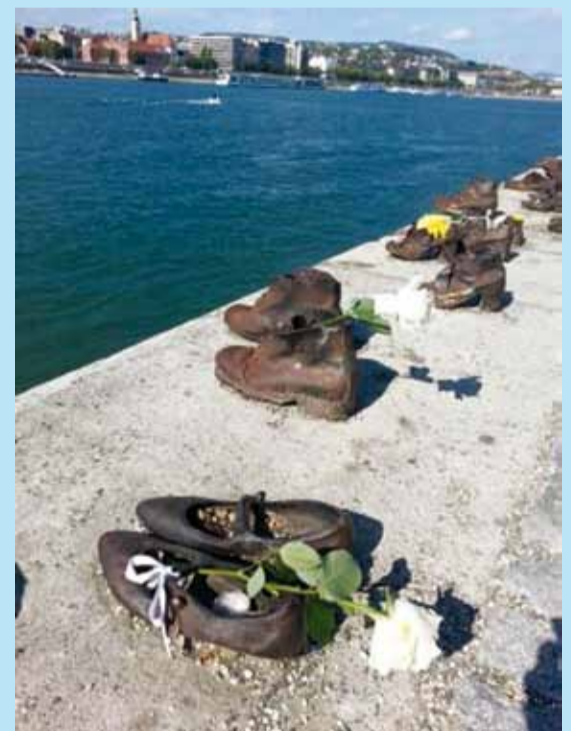
...jatkoa etusivulta

Matkaan lähdettiin 7.30 Helsinki-Vantaan lentokentältä ja vähän vaille 11.00 oltiinkin jo Budapestissä. Kentältä oli kuljetus hotellillemme Radison Blue Békeen. Opintomatkan luento-osuus pidettiin kokoustilassa hotellilla; opiskelijat saivat kuulla kuulumiset Unkarin poliittisesta tilanteesta ja siitä miten Unkarin metalli siihen nivoutuu. Illallinen nautittiin myös hotellin ravintolassa. Matkalla oli toki muutakin kuin opiskelua, omaa aikaakin jäi ja yhdessä tutustuttiin Budapestin upeaan kaupunkiin ja sen nähtävyyksiin.

Seuraavana päivänä olikin vuorossa kaupunkikierto. Kierroksella saimme kattavan esittelyn Budapestin kauneimmista kohteista ja tärkeimmistä nähtävyyksistä; Sankarten aukio, Oopperatalo, St. Stephanin Basilika. Tietysti kiertomatka kulki myös Tonavan toiselle rannalle, Budan puolelle, kaupungin vanhimmalle alueelle. Kohti Linnavuorta ja Budan kuninkaanlinnaa. Sieltä jatkoimme Gellért-vuorelle, jonka Citadella-terassilta aukenivat upeat näkymät yli koko kaupungin. Illallinen toisena iltana nautittiin tunnelmallisessa viiniravintolassa Borlaborissa, aivan Budapestin ydinkeskustassa.

Kolmas päivä alkoi aamiaisen jälkeen huoneiden luovutuksella, jonka jälkeen oli vielä aikaa kierrellä kaupunkia omien mieltymysten mukaan, aina klo 16.00 asti, jolloin kuljetus lentokentälle ja kotia kohti lähti hotellilta.

Pieni mutta historialtaan karmea yksityiskohta Tonavan rannalta; ”Danube Promenadin Kengät” holokaustin muistomerkki paikalla, jossa unkarilaiset natsit aseilla uhaten pakottivat juutalaisia, oman kaupunkinsa asukkaita, hyppäämään jäiseen Tonaan.

Hallitus peloittelee uhkailee ja öykkäröi

Kumpaa uskoisit talouspolitiikassa paremmin, oululaista insinööri Sipilää vai presidentti Clintonin talouspolitiikan asiantuntiaa nopeasti Stiglitzia. Pääministeri Sipilä puolustelee leikkauslistojaan väitteellä, että on akuutti vaara Suomen joutumisesta Euroopan Unionin komission ohjaukseen, mallia Kreikka, jollei ryhdytä pikaisiin yönkiristyksiin. Stiglitz taas pitää hallituksen kaavailemia tulojen leikkauksia huonoina, koska ne kurittavat kotimarkkinoita ja kasvattavat työttömyyttä.

Onko sitten palkkatasomme muodostumassa menestymisen esteeksi? Aina varovaisena pidetty Suomen Pankin pääjohtaja Erkki Liikasen mukaan -"Vientiteollisuuden palkat eivät ole nousseet kohtuuttomiksi". Entä sitten toinen, erityisesti EK suosima väittäjä, että työtuntiemme määrä on EU-maiden lyhyin? Tilastot puhuvat toista, OECD:n listaus vuodelta 2012 kertoo keskimääräiset vuotuiset työtunnit EU maissa ja Suomi sijoittuu 1672 tunnillaan listan keskivaiheille. Muun muassa kaikissa pohjoismaissa ja Saksassa tuntikeräytyminen on alhaisempi.

Suomen velkaantuminen on tosiasia, mutta pääministerin lietsoma velkapelkoa on kohtuutonta. Palkkasajien tutkimuslaitos arvio julkisen velan suhteessa bruttokansantuotteeseen kohoavan 62,6%. EU:ssa ei ole kuin muutama maa, joka on alemmalla tasolla. Jos tämä taso aikaansaisi komission ohjaukseen joutumisen, olisi siellä ollut jo pidemmän ajan esimerkiksi Saksa ja Ranska. Lokakuun alussa luottoluokitusyhtiö Moodys päätti pitää luottoluokituksemme edelleen parhaassa mahdollisessa tasossa AAA luokassa.

Ehkä vaihteeksi voisi markkinoida myös positiivisia asioita, tuoreessa Mailman talousfoorumissa kilpailukykyvertailussa, lievästä laskusta huolimatta, Suomi sijoittui kahdeksanneksi ja on jälleen paras pohjoismaa.

Sipilä ja Stiglitz vertailussa ainakin minä asetun nobelistin linjoille elvytyspolitiikan kannattajaksi, lievä

velan kasvu ei Suomea kaada. Tarvitsemme julkisia investointeja, jotka rohkaisevat yksityisiin investointeihin.

*****

Kolmen SSS:n hallitus teki itselleen mantran tuottavuusloikasta, väittäen kilpailukykyämme jälkeensä jääneisyden olevan 15%, josta 5% hoidetaan nyt päätettävien leikkauksin. Tarjolla on mm. palkatonta työajan pidennystä, sairastajan omavastuuta, lomarahojen ja ylityökorvausten leikkaamista ja työttömyysturvan heikennystä. Vastineeksi lupailaan ehkä, joskus, työllisyyden parantamista, Pieni vilkaisu lähihistoriaan lienee paikallaan. Matti Vanhasen hallitus helpotti työnantajat Kela-maksuista ja 2014 Katainen taas avitti työllistämismahdollisuuksia yhteisöveron alennuksella 24,4 % -20 %. Missähän mahtavat olla nämä EK:n lupaamat työpaikat. Valuivatko hyödyt osinkoihin, mallia Nokian Renkaat, joka neljänä vuonna laittoi osingonjakoon kaikkiaan 730 miljoonaa ja nyt irtisanoo 122 työntekijää. Yrityksen eläköitynyt toimitusjohtaja Kim Gran nostaa nyt verovapaata eläkettä Portugalissa vuosittain 400 000 euroa. Yleistä pahennusta herättää myös epäonnistuneiden johtajien erorahat, tuoreimpana esimerkkinä Hesarin toimitusjohtajan miljoona euroa.

SAK toi neuvottelupöytänsä oman vaihtoehdonsa, jota monet pitivät jopa yllättävän pitkälle tulleen vastaanotona nollakorotuksineen tilanteessa, jossa esimerkiksi Saksan teollisuuden yksikkökustannukset ovat nousseet parin viimevuoden aikana 5-7% suhteessa Suomeen. Jopa "kaikkien leikkausten isänä" tunnettu Raimo Sailas hehkutti tarjousta, joka nollalinjan lisäksi alentaisi työnantajan sairausvakuutus, työttömyysvakuutus, työeläkemaksua ja vielä ilmoittaa valmiutta paikallisten sopimusten kehittämiseksi. Hän toteaa, että "ellei hallitukselle kelpaa, pitää uskoa, että hallituksen tavoitteena tosiaan on sopimusyhteiskunnan murtaminen". Liittokohtaisia sopimuksia haikailevalle EK:lle hän viestittää, että "miten ne voisivat olla parem-

pia kuin keskitetty nollasopimus ja työrauha?" Voiko tätä enään selvemmin ilmaista.

*****

On ollut tuskastuttavaa seurata kokemattoman hallituksen törmäilyä työmarkkina-asioiden ympärillä. Elinkeinoelämän Keskusliitto toimii kuiskaajana (ehkä myös edellisen epäonnistuneen yhteiskuntasopimuksen puuhaaja Esko Aho). Uhoamisesta on tullut mieleen Stubin jo vaalikampanjan aikana vaatima kolmikannasta luopuminen. Asiaosaamisen taitamattomuudesta syntyy lainsäädännöllisiä ongelmia, esityksiä on jouduttu selittelemään, muuttamaan ja jopa vetämään pois. Hiljakkoin eläköitynyt työntäjäpomo Lasse Laattunen kirjoitti sarkastisesti hallituksen päässeeseen muutamassa kuukaudessa siihen, mihin kaikki pääministerit eivät pyri - "yrittäjät ja työnantajat ihastelevat, ay-liikkeen sappi kiehuu". Hänen mielestään Yhteiskuntasopimus oli epäonnistumaan tuomittu yritys. Kokemuksessa puhuu järjen ääni.

Tätä kirjoitettaessa ei tiedetä, mikä on lopputulema, yleensä on niin, että kaikille osapuolille on laihakin sopimus parempi kuin lihava riita. Ammattiyhdistysliikkeen historia on kuitenkin taisteluiden historia eikä tämäkään porvarihallitus saa sitä polvilleen.

Arno Stam

Helsingin ja Uudenmaan alueen retkeilypäivä Fiskarsissa 6.6.2015

Tänä vuonna "retkeiltiin" Fiskarsin ruukissa, sää ei ihan koko aikaa suosinut, mutta se ei tahtia haitannut ja pois lähtiessä aurinkokin pilkisti pilvien takaa. Avajaisissa puhetta pitivät Hannu Latva-Pietilä ja kansanedustaja Maarit Feldt-Ranta, tapahtuman juontajana toimi V-P Lehto. Ruukin upeassa miljöössä oli kaikenlaista aktiviteettia metallin jäsenten perheille, lapsille ja aikuisille.

”Jos maksaa pähkinöillä, saa apinoita”

Jarno Hämäläinen puistelee päätään kysyttäessä maan hallituksen suunnittelemien pakkolakien mielekkyydestä.

- Sanottavani on lähes painokelvotonta. Kismittää, että duunareista tehdään ahneita ja yrityksiä kehoitetaan lähes rikolliseen toimintaan. Hämäläinen viittaa samalla valtionvarainministeri Alexander Stubbin ajamaan hallintarekisteriuudistukseen.

Samoin Hämäläistä ärsyttää meneillään oleva maahanmuuttokeskustelu, joka vie tilan hallituksen muilta toimilta. Hallituksen tekemisissä olisi paljon enemmän keskusteltavaa työntekijöiden näkökulmasta. Hämäläinen näkee, ettei suomalainen duunari ole eurooppalaisittain mitenkään kallis eikä voi hyväksyä mitenkään tässä tilanteessa hallituksen esittämiä leikkauksia työntekijöiden lomarahoiosta, ylityökorvauksista ja sairauspäivistä. Hänen mielestä nykyinen porvarihallitus jakaa väärin tietoa kansalle, jolla perustellaan rajut leikkaukset kaikkein heikompiaisilta ja saadaan kurjistettua ihmisiä.

41-vuotias hyvinkäläinen Jarno Hämäläinen toimii Bombardier Transportation Finlandin pääluottamusmiehenä ja vianetsijänä. Bombardierilla on noin 70 työntekijää Suomessa, joista kolmekymmentä huoltaa raitiovaunuja Helsingin Koskelassa ja Vallilassa. Kaikkiaan kanadalaisen sijoitusyhtiön omistamassa yrityksessä on maailmanlaajuisesti noin 70 - 80 000 työntekijää, jotka muun muassa valmistavat ja huoltavat lentokoneita, junia ja metroja.

Lähes viisi vuotta pääluottamusmiehenä toiminut Hämäläinen toteaa, että pääsääntöisesti luottamusmiehen tehtävä on mukavaa. Välillä on toki haasteita, mutta nekin ovat pitkälti väärinkäsityksien korjausta ja sanoo, että heidän yrityksessä perusasiat ovat ihan kunnossa. Hämäläinen toivoo, että myös työnantajalla olisi samanlainen koulutus työsuhdeasioissa kuin luottamusmiehellä. Se helpottaisi montaa asiaa ja vähentäisi asioiden monimutkaistumista.

Hämäläinen kehuu, että liiton oman koulutuspaikan, - Murikka-opiston. Koulutukset ovat erittäin laadukkaita. Viimeksi hän on ollut kolmen päivän yritystalouskurssilla. Hän kehottaa kaikkia luottamusmiehtävissä olevia hakeutumaan Tampereen Teiskossa sijaitsevaan opintajoon.

- Murikassa on hyvä ja rento ilmapiiri ja esimerkiksi keskustelut muiden luottamusmiesten kanssa antavat perspektiiviä oman työpaikan juttuihin.

Katkeamatonta viisivuorotyötä tekevä Jarno Hämäläinen suuntaa vapaa-ajalla Heinolaan mökille. Se on sopivan lähellä, parin tunnin ajomatkan päässä.

- Siinä mökin laiturilla virvokkeita nauttiessa unohtuu arjen kiireet, Hämäläinen sanoo hymyillen.

Hämäläisen perheeseen kuuluu avovaimo ja tämän kaksi lasta.

Aiemmin Hämäläinen teki keikkahommia ja käyttööntö kaapelitehtaiden koneita ympäri maapalloa. Bombardierilla hän on ollut 8 vuotta.

Hämäläisen ajatukset palaavat maan tilanteeseen.

- Ton hallituksen asenteesta paistaa läpi ettei EK:lle riitä mikään.

Hämäläinen näkee, että tämän tien päässä on kaiken kansallisuusomaisuuden myyminen, pahimmassa tapauksessa meillä ei kohta ole puhdasta vettä vaan sekin täytyy ostaa pulloitetuna kaupasta, mikäli hallitus kuuntelee kaiken mitä EK haluaa. Hämäläisen mielestä ne ovat valmiit myymään ihan kaiken.

- Muutenkin hallitus voisi pysyä pois työmarkkinapöydästä. Se on työntekijöiden ja työnantajien keskinäinen sopimussuhde, - ei siihen saa päästää hallitusta hääräämään.

Nykyisillä hallituksen kaavailuilla päätöksillä tulevasta vuosiansioista lähtee Hämäläisen työkavereilta pahimmillaan tuhat euroa. Se on edelleen paljon vaikka hallitus hiukan jo perääntyikin alkuperäisistä esityksistään. Hämäläinen toteaa, että lomarahojen leikkaus on rajoittaa ikävästi loman aikaista tuloa ja varmaan tulevaisuudessa aika monet miettivät voiko lomalla lähteä lainkaan reissuun.

- Palkanalennukset näkyvät korkeintaan yritysten jakamissa osingoissa, Hämäläinen toteaa tiukkana ja jatkaa: - Esimerkiksi yhteisöveron alennus ja Kelamaksun poistot eivät ole näkyneet työpaikkoina vaan yritysten osingot ovat jatkaneet kasvuaan.

Jarno Hämäläinen näkee, että parempi tie olisi investointi ja henkilöstöön panostaminen.

- Suomalaisen yritysten suurin pääoma on oikeasti osaava ja laadukas työvoima. Jos maksetaan

pähkinöitä niin saadaan vaan apinoita töihin, Hämäläinen toteaa osuvasti.

Duunarin palkkaa kun lasketaan niin se ei varmasti paranna tuottavuutta vaan jossain se tulee näkymään.

- Muutenkin täällä pitäisi ruveta miettimään asioita siltä kantilta, että onko lapsenlapsilla joku tietty määrä velkaa vai enemmänkin onko tämä elinkelpoinen planeetta minkä jätämme heille?

Hämäläinen katsoo, että tekemällä paremmin ja järkevämmiin saataisiin varmasti 10 prosentin tuottavuusloikka. Siihen hän sanoo parhaimman keinon olevan ammattitaidon kasvattaminen ja työntekijöiden kuuntelu. Duunarit on se porukka, joka voisi oikeasti saada isoja säästöjä aikaiseksi. Siitä tulisi yrityksille puhdasta voittoa.

Hämäläinen esittääkin, että työehtosopimukseen pitäisi luoda esimerkiksi aloitepalkkiojärjestelmä.

- Suomalainen mies on kuitenkin aika laiska, - se miettii koko ajan miten voisi työn tehdä helpommin ja nopeammin. Esimerkiksi materiaalisäästöistä koituisi helpommin enemmän säästöä kuin palkkoja leikkaamalla. Kaikki mukaan kehittämään, - tähän pitäisi enemmän rohkaista porukkaa, päättää Hämäläinen jutustelunsa.

teksti ja kuva: Jyri Vankka

Ohjelmassa oli; lasinpuhallusnäytöksiä, sepän työnäytöksiä pajassa, jousiamuntaa, SUP-melontaa melontalaudalla, kiiking-keinumista, korikiipeilyä ja tasapainoilurata, poniratsastustalutusta, opastettuja Ruukkikiertoja; historiaa ja nykypäivää, kasvomaalauksia, piirustuskilpailu, pihapelejä, mölkky, petanque, piha-golf, frisbeegolf tarkkuusheitto, MajorPowerin ohjelmaa (personal Trainer liikuttamassa kehoa ja mieltä, kehon koostumusmittauksia, Asahi ja venyttelyt). Esittelypisteitä mm. Metallin nuoret /OVD, If

Yhteiskuljetuksia oli järjestetty jonkin verran, myös omilla autoilla oli paljon perheitä liikkeellä. Fiskarsin alueella on paljon ihania putiikkeja, kahviloita ja ravintoloita ja todella hieno tutustumispaikka oli pieni paikallinen olutpanimo, jossa omistajat esittelivät oluenpanemisen vaiheita ja josta sai ostaa todella hyvänmakuisia oluita kotiinkin viemiseksi. Myös lasipajassa oli työnäytöksiä ja sepän pajassa valmistui kaikenlaisia esineitä raudasta; kynttilänjalosta sormuksiin. Kaikkien alojen käsityöläiset ovatkin Fiskarsin sydän ja kantava voima, ihania kahviloita vanhoissa kauniissa rakennuksissa; käsintehtyä keramiikkaa, kankaita, kierrätystekstiilejä ja ihan vaikka mitä ihanoituksia. Kannattaa käydä tutustumassa, jos nyt et päässyt. Pelkästään ruukkimiljöön vanhat rakennukset ovat nähtävyyksiä.

Taina Karrikka

Yli sata vuotta metallipakkauksia - kappale Helsingiläistä teollisuushistoriaa

Läkkiseppä G.W.Sohlberg perusti verstaan Helsinkiin v.1876. Verstaassa tehtiin aluksi kaikenlaisia talousastioita. Vuonna 1878 aloitettiin peltilevyillä vuorattujen pystyuunien teko. Samana vuonna alkoi myös peltikattojen teko, josta tuli merkittävä osa yrityksen toimintaa. Sohlberg kattoi suuren osan Helsingin taaloista ja viimeiseksi työksi jäi eduskuntatalon katto vuonna 1930.

Työn – ja työntekijämäärän kasvaessa Sohlberg perusti uuden pajan Jääkärikadulle, jonne myöhemmin rakennettiin tehdas ja asuinrakennus. 1890 tehtaalle hankittiin höyrykone ja aloitettiin meijeriastioiden tuotanto.

Liike muutettiin osakeyhtiöksi vuonna 1908. Seuraavana vuonna; 1909 yritys hankki tulevaisuutensa kannalta tärkeät puristuskoneet (epäkeskopuristimet), joka mahdollisti tehdasmaisen peltirasoiden tuotannon. Yritys teki myös taidevaluja vuoteen 1923 asti, jolloin valmistui viimeinen suuri työ, J.V. Snellmanin patsas Suomen Pankin eteen.

Ensimmäisen maailmansodan aikana yrityksellä meni hyvin, Venäjän armeijalle valmistettujen käsikranaattien ansiosta. Suomen sisällissodan alkaessa tammikuussa 1918, Helsingin punakaarti valtasi tehtaan ehkä juuri kranaattituotannon vuoksi.

1920 – 1930 luvulla yritys kasvoi ja peltirasiat olivat jo tärkein tuotannonala. Töitä tehtiin tässä vaiheessa paljon myös Suomen armeijalle. Kattotyöt ja meijeriastiat jäivät pois ja tilalle tulivat Auritaskulamput ja metalliset toimisto ja työpaikkakalusteet.

Talvisodan aikana tuotanto keskittyi lähes kokonaan puolustuslaitokselle valmistettuihin sotatarvikkeisiin. Raaka-aineista oli kova pula, samoin työvoimasta ja pommitukset aiheuttivat omat vaikeutensa.

Sodan jälkeisen raaka-ainepulan takia ryhdyttiin valmistamaan rasioita ja tölkkejä kartongista. Niiden tuotanto jatkui vuoteen 1949 asti. Vuonna 1942 alettiin valmistaa kierteellä varustettuja pulлон kapseleita. Alkon kanssa tehdyn sopimuksen varassa tästä kehittyi merkittävä tuotanto kierre – ja kruunu korkkeineen. Näiden tuotanto loppui 1990 luvun myllerryksissä.

Herttoniemen tehdas

Vuonna 1942 Sohlberg osti Herttoniemestä tontin, jolle sai rakennusluvan 1944. Uuden tehtaan rakentaminen alkoi sodan jälkeen ja vuonna 1948, siellä aloitettiin oluen varastoimistankkien ja käymisastioiden tuotanto. Herttoniemen tehdasta laajennettiin 1954 ja seuraavana vuonna siellä käynnistyi moderni rasiatehdas. Paino-osastoa laajennettiin kasvaneen rasiatuotannon vuoksi. Tuotevalikoimaan kuului kaikenlaisia metallituotteita, mutta kasvavasta tuotannosta leikattiin pois kannattamattomat osat, kuten Auri-pesukoneet.

GWS:n tuotantoa laajennettiin 60 luvulla pääasiassa Herttoniemen tontilla, josta yritys osti vielä viereisen tontin. Jääkärikadun tehtaan tuotanto loppui samoihin aikoihin.

Olut tölkkien valmistus alkoi 70 luvun alussa, mutta siitä ei kuitenkaan tullut toivottua

nousua mm. ympäristökritiikin vuoksi. Kruunukorkkien käyttö yleistyi olut – ja virvoitusjuomapulloissa voimakkaasti ja niitä tehtiin Herttoniemessä 90 luvun lopulle asti.

1980 luvulla GWS laajeni yritysostojen seurauksena voimakkaasti ja ajautui taloudellisiin vaikeuksiin, joiden seurauksena Herttoniemen tehdas myytiin 1993 perustetulle GWS metallipakkaus Oy:lle, josta ranskalais-englantilainen Carnaud-

metalbox (CMB) omisti 80,1 prosenttia ja GWS loput. CMB ja yhdysvaltalainen Crown Cork fuusioituivat 90 puolivälissä ja GWS Metallipakkaus muutti nimensä 1997 Crown Pakkaus Oy:ksi. Viime vuoden joulukuussa saatiin tieto, että on tehty aiesopimus yrityksen myynnistä

Saksalaiselle Huber Packaging Groupille. Kauppa toteutui ja Herttoniemen tehdas on nyt nimeltään Huber Packaging Oy.

Työhuonekunnan perustaminen ja AY – toiminta

GWS-Crown-Huber metallipakkaustehtas on kiistatta osa Helsingin teollisuushistoriaa.

Pitkä on historia myös yrityksen työntekijöiden AY-toiminnalla.

Se lienee jatkunut yli sata vuotta sekin. Olihan Jääkärikadun tehtaalla jo ensimmäisen maailmasodan aikaan viitisensataa työntekijää, joten toiminnan voi olettaa olleen vilkasta. Historiasta tiedetään sellainenkin seikka, että GWS antoi 1910 luvulla työläisilleen luvan osallistua vappu marsseille perusteella, että he sinne joka tapauksessa menevät.

8.3.1945 kokoontui Helsingin työväentalon huoneeseen numero viisi 54 henkeä perustamaan työhuonekuntaa G.W.Sohlbergin työläisten keskuuteen. Kokouksen käsinkirjoitetusta pöytäkirjasta on säilynyt kopio. Pöytäkirjoja on muutama mapillinen -50 luvulta alkaen tehtaalla luottamusmiehen / työsuojeluvaltuutetun kopissa. Niistä löytyy mielenkiintoisia tarinoita, joista voisi kirjoittaa romaanin. Sen voi kuitenkin sanoa, että porukka on aina ollut suhteellisen aktiivista ja se on osallistunut työhuonekunnan kokouksiin. Mm. 15.1.1973 luottamusmiesten ehdokkaiden asetelokokoukseen osallistui 120 jäsentä. Kokous pidettiin uudessa tehdassalissa – ja todennäköisesti vuoronvaihdon aikoihin, eli osittain työajalla, niin kuin on tapana ollut näihin päiviin asti. Tehtaalla oli 70 -80 luvuilla ja 90-luvun alkuun asti työntekijöitä yli neljäsataa.

Pitkiä työsuhteita

Tehtaan työntekijöillä on perinteisesti ollut pitkiä, vuosikymmeniä jatkuneita työsuhteita. Tämä johtunee G.W.Sohlbergin aikana tulleista etuuksista – ja huolenpidosta.

Tärkein syy pitkiin työsuhteisiin taisi olla yrityksen oma palvelusvuosilisä. Työntekijät saivat ensimmäisestä kymmenestä vuodesta kuukauden palkan, kahdestakymmenestä kahden kuukauden palkan jne. Muistissa on työtovereita jotka kuittasivat neljän kuukauden palkan! - Tämä yhtiön oma palvelusvuosilisä menetettiin lopullisesti vasta 2009, pitkän viivytystaistelun jälkeen. Crown konsernin johto ei ymmärtänyt tällaista työntekijöiden palkitsemista lainkaan.

Työntekijät palkittiin myös 20 vuoden palveluksesta kultakellolla ja veteraanikerhon jäsenyydellä. Uudet GWS veteraanit käytettiin valokuvamossa – ja kuvat päättyivät Herttoniemen tehtaan ruokalan seinälle, josta ne poistettiin vasta 90 luvun lopulla.

Tehtaalla oli oma huoltokonttori. Sinne työntekijät saivat halutessaan ohjata osan palkastaan ja maksaa laskujaan sen kautta. Sieltä sai myös lainaa halvemmalla korolla kuin pankeista. Tämäkään ei Crownin politiikkaan sopinut: ”Yrityksen tarkoituksena ei ole toimia pankkina” oli perustelu. Lopulta työnantaja lopetti huoltokonttorin vetoamalla vanhanaikaisen tietojärjestelmän ylläpitokustannuksiin - ja tietokoneen hajoamiseen. Lopettamisen riitauttamista harkittiin, mutta vastaavanlaisista tapauksista ei löytynyt ennakkotapausta.

GWS vakuutuskassa on perustettu 1952 ja se toimii edelleen. Sen toimintapiiriin kuuluvat kaikki GWS konsernin ”perilliset”, myös Huber Packaging oy:n työntekijät. Suurimmillaan kassan jäsenmäärä oli 1991 yli tuhat. Tällä hetkellä jäsenmäärä on 282. Luvut kertovat omalta osaltaan karua kieltä työpaikkojen katoamisesta. GWS:llä oli kaiketi myös eläkesäätiö, mutta siitä on ei oikein löydy tarkempaa tietoa.

Lyhyitä työsuhteita

Ehkä nuo edellä mainitut asiat ovat syynä pitkiin työrupeamiin.

Mutta lyhyitäkin työpätkiä on tehtaalla nähty. 80-luvulla oli pääkaupungissa hyvä työtilanne. Tehtaalla oli silloin n. 450 työntekijää ja vaihtuvuus suurta. Rekrytointia hoiti oma työhönottaja. (Sellaisia ei taida nykypäivänä olla enää missään) Hänellä oli kädet täynnä työtä. Uusi työntekijä sai ensimmäisenä päivänä ilmaisen lounaan ja työhandskat. Usein kävi niin, että uusi työntekijä lounaan syötyään katosi handskat mukanaan.

Irtisanomisia

70-luvun puolivälissä Suomeen tuli lama. Herttoniemessäkin käytiin YT:t ja porukkaa sanottiin irti. Perimätieto kertoo, että irtisanomisia seuranneena päivänä tultiin pyytämään ylitöihin. Lopulta ainakin osa irtisanomisista peruttiin. Tuon ajan kokeneet puhuivat ”tehdystä lamasta.”

Kun GWS 90 luvun alussa ajautui vaikeuksiin ja myi metallipakkaustehtaan CMB:lle karsittiin tuotevalikoimaa roimalla kädellä ja mm. oluttölkkien valmistus loppui. Se tarkoitti kolmasosan lovea liikevaihtoon. Ja tarkoitti myös kolmasosan vähennyistä työntekijöiden määrään. Toisetkin YT:t käytiin – ja työntekijöiden määrä niiden jälkeen, oli 166. Porukan määrä oli siis pudonnut noin 300 hengellä!

Se oli kova pudotus ja tunnelma tehtaalla sen mukainen ja toipuminen vei vuosia.

Silloin tuntui, ettei tehtaalla näy ketään missään. Vieläkin jäljelle jääneet muistelevat silloin ulos heitettyjä työvereita. -Miten heidän kävi -Mitä heille kuuluu?

Työntekijöiden määrä väheni pikkuhiljaa seuraavan 15 vuoden aikana, Crownin henkilöstöpolitiikka (ahneudesta) johtuen: Poislähteneiden tilalle ei palkattu uusia työntekijöitä, vaan tehtävät jaettiin. Kun seuraavat irtisanomisiin johtavat YT:t käytiin 2009 oli porukan määrä 120. YT- neuvottelujen jälkeen se oli 107.

Tehtas vaihtoi omistajaa huhtikuun alussa. Kesäkuun lopussa alkoivat irtisanomisiin johtavat YT- neuvottelut. Niiden päättyessä 27.8 oli henkilökunnan määrä tippunut 95:stä viiteenkymmeneen kahteen! 43 henkeä sai potkut. Heistä seitsemän oli toimihenkilöitä, neljä painajaa (kirjatyöntekijäin AO:n jäseniä) ja 32 metallin TES:n piiriin kuuluvaa .45 prosenttia henkilökunnasta sai lähteä. Metallin työntekijöistä irtisanoitiin 53,3 prosenttia. Irtisanoituilla ei ole työvelvoitetta. Jäljelle jääneet tekevät nelipäiväistä viikkoa vuoden loppuun asti.

Jos 90-luvulla tuntui ettei tehtaalla näy ketään missään, niin nyt siellä ei todellakaan näy ketään. Samoissa tiloissa missä ennen oli satoja purkintekijöitä, on enää 36 duunaria, jotka ovat vielä kaikenlaisiksi kahdessa vuorossa.

Viime vuosien tunnelmat

Tunnelmat tehtaalla on olleet viimeisten viiden vuoden aikana menossa koko ajan alas-päin. Työntekijöiden näkövinkkelistä on näytännyt siltä, että tehdasta yritetään ajaa väkisin

alas. Konsernin toimesta työnnettiin suorastaan kapuloita rattaisiin, siltä ainakin näytti.

Työntekijöiden kohtelu muuttui koko ajan kovemaksi, varsinkin vuoden 2014 aikana. Kalltoin kohtelu (palkan alennus!) johti myös työntekijöiden mielenilmaukseen vappu aattona. Sellaista ei ole tapahtunut purkki-tehtaalla vuosikymmeniin. Palkkakiista on edelleen kesken – ja työnantaja on jäänyt työntekijöille velkaa joka tilissä huhtikuusta asti.

Purkkitehtaan työntekijät ovat pitkäpinnaista ja sitkeää porukkaa, joka ei pienistä hätkähdä. Huumori ja yhteishenki on auttanut jaksamaan. Töitä on painettu painostavassa ilmapiirissä ja toimeentulo itselle sekä voittoa yritykselle tehty. Useimmat irtisanotuista olivat tehtaan palveluksessa vuosikymmeniä.

Torstai 27.8.2015, irtisanomispäivä, jäi varmasti ikiajoiksi koko porukan muistiin. Se oli kova päivä meille joiden työsuhte vielä jatkuu, mutta vielä kovempi se oli irtisanoituille joiden toimeentulo jää pelkkien ansiopäivärahojen varaan. Toivottavasti kaikki löytävät nopeasti uutta työtä.

Tulevaisuus

Vaikka tällä hetkellä on vielä erinäisiä vaikeuksia, on varovainen toiveikkuus tulevaisuuden suhteen heräämässä. Yrityksen koko on olennaisesti pienentynyt mm. tynnyritehtaan alasajon vuoksi, mutta uusi vuosi saattaa jo tuoda parannusta tilanteeseen. Ehkäpä joku kirjoittaa sadan vuoden päästä otsikolla ”kaksi sataa vuotta metal-

lipakkauksia?...Lopuksi lainaan erään irtisanotun pukuhuoneeseen jättämään työpaitaan kirjoittamaa viestiä: ”kiitti kaverit yhteisistä vuosista. Vaikka kuinka vituttaa niin elämä jatkuu kohti uusia seikkailuja. T:Pappa...”

Markku Nieminen

Lähteet: Wikipedia, työhuonekunnan pöytäkirjat, muistitieto. Päiväkirjat (mn)

Tule Messiin

Metallityöläiset ovat perinteisesti olleet aktiiveja järjestötoiminnassa ja, aikaansaapaa edunvalvonnassa. Monet määrittävät Metallityöväen Liiton ay-kentän vaikutusvaltaisimmaksi liitoksi. Liiton toimintojen myötä jäsenistä on tullut aktiiveja myös muissa yhteiskunnallisissa organisaatioissa. Työauran päätyttyä yksi tällainen toimintamuoto on usealle ollut eläkeläisjärjestöissä.

Viihtymään ja vaikuttamaan

Stadin slangissa sanonta ”Tule messiin” tarkoittaa Tule mukaan. Helsingin metallilaisille se tarkoittaa myös kehoitusta tulla mukaan Metallin Eläkkeensaajiin MES siin. MES on Eläkkeensaajien Keskusliiton (EKL ry) Helsingin piirijärjestön yksi suurimmista jäsenjärjestöistä noin 200 jäsenellään. EKL puolestaan on Suomen toiseksi suurin eläkejärjestö, jossa on yli 80 000 jäsentä. EKL pääsi taas hiljakkoin julkisuuteen valtakunnan pääuutislähetyksissä 8.10 järjestämässään massiivisessa eläkeläismielenosoituksessa. Eduskuntatalon edustan Kansalaistorilla kokoon-tui monituhattainen mielenosoittajien joukko vastustamaan hallituksen leikkauksia. Eläkeläiset väestöryhmänä ovat ehkä merkittävin kärsijä, jos uhatut eläkeläisten asumistukia ja lääkekorvauksia leikataan.

Messi tarjoaa virikkeellistä toimintaa

Messi on perustamisestaan, vuodesta 1991, kerännyt yhteen entisiä metallityöläisiä ja heidän perheenjäseniään eri muotoisiin harrasteryhmiin ja tapaamisiin. Toiminta keskittyy Käpylän työväentalolle, Vipusentie 19. Jäsentilaisuuksien vakiopäivä on kuukauden ensimmäinen ja kolmas tiistaiello klo.13.00 Paikalla keskustelemassa on keskimäärin 30-40 messiläistä. Usein tilaisuuksissa on myös ulkopuolisia asiantuntioita herättelemässä keskustelua. Osallistujien ikähaarukka alkaa vasta eläköityneistä aina joukon nestoriin, jonka ikä on 90 vuoden pinnassa, siis kokemusperäistä tietoa ja osaamista riittää. Sukupuolijakautuma on yllättäen naisenemmistöinen.

Parinsadan jäsenen joukosta löytyy kiinnostusta erilaisiin harrastuksiin. Nyt toimivia kerhoja on muun muassa askartelu ja käsityö, senioritanssit, bocciopele, korttipeli, kirjallisuuskerho ja ohjelma-tiimi.

Erilaisia retkiä on vuosien varella järjestetty lukuisia. Teatteri- ja museokäynnit ovat suosittua ohjelmaa. Matkailuakin harrastetaan ja erityisesti on panostettu Viron maantieteellisesti eri osiin tutustumiseen. Nyt tuntui olevan mietintämyssyissä mielenkiintoinen Venäjän rajapinnassa oleva Narva.

Pöydän ääressä seiska seiskalaisten terävää kärkeä vasemmalta Aila Kotro, Raija Reiman, Pekka Porvali ja Pekka Helminen

Yhdessäoloa myös ruokapöydän ääressä on harrastettu. Käpylän työväentalolla tarjoillaan pientä korvausta vastaan Syyspöytä, Joulupöytä ja talviaikaan ulkoiluun liittyen hernekeittotarjoilua.

Seiska seiska ja Mes

Järjestöllä on hyvin hoidetut kotisivut, sieltä löydät mm. yhteystiedot ja tapahtumakalenterit. Paperimuotoista postia läheteään pari kertaa vuodessa, jotta netittömät saavat samat tiedot.

Oman ammattiosastomme seiska seiskan jäsenet ovat olleet aktiivissa roolissa järjestön perustamisesta asti. Tällä hetkellä Messin hallituksen varapuheenjohtajana on Pekka Porvali ja hallituksen kokouksiin varajäsenenä osallistuvat Raija Reiman ja Aila Kotro.

Arno Stam

Messin syyspöydän antimista nautti Käpylän työväentalolla noin neljäkymmentä tyytyväistä ruokailijaa.

Metallin osasto 77

Toimiston osoite:

Sturenkatu 27, 4. krs
00510 Helsinki
Puhelin/Fax 09-762 796
Internet: www.seiskaseiska.com
Sähköposti: metalli@seiskaseiska.fi

Toimiston aukioloajat:

Tiistaisin ja torstaisin klo 14.00–17.00
toimisto päivystää tiistaisin ja torstaisin
klo 14.00–17.00

www.seiskaseiska.com

Metalli seiska seiska

Päätoimittaja: Taina Karrikka

Toimitusneuvosto: Arno Stam, Markku Nieminen, Veli Merimaa, Raija Reiman

Taitto:

Kirjapaino Jaarli Oy, Turenki

Helsinki – Uusimaa aluetoimisto

Hakaniemenranta 1 C, 2. krs,
Metallitalo, 00530 Helsinki
Vaihde 020 774 001, fax 020 774 13 10
Toimisto-aika Ma–Pe 8.20–12.00,
13.00–16.00

Aluepäällikkö Jari Kallio

Puh. 020 774 13 00
e-mail: jari.kallio@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Ari Kolehmainen

Puh. 020 774 13 03
e-mail: ari.kolehmainen@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Jyri Vankka

Puh. 020 774 13 02
e-mail: jyri.vankka@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Ville Kari

Puh. 045 672 4568
e-mail: ville.kari@metalliliitto.fi

Toimistosiihteri Kristiina Lehtonen

Puh. 020 774 13 04
Toimistosiihteri Satu Tahvanainen
Puh. 020 774 13 05
Etuuskäsittelijä Irina Kauppinen
Puh. 020 690 455
Jäsenpalvelija Elina Huotari
Puh. 020 690 455

VETERAANIJAOSTO TIEDOTTAA

Ammattiosastossa on runsaasti jäseniä varsinaisen työelämän ja työpaikkatoiminnan ulkopuolella. He voivat kuitenkin osallistua ja toimia monissa ammattiosaston muissa harrastuksissa ja käydä kokouksissa. Toimintatarve ja -oikeus jatkuu jäsenyyden ollessa voimassa.

JAOSTO KOKOONTUU:

Kerran kuukaudessa Amm.os. toimistos-
sa Sturenkatu 27, 4. krs, 00510 Helsinki
Kuukauden 2. maanantai
alkaen klo 12.00.

Kesäkaudella emme kokoontu vaan pidämme ”tuplavapaata”!

Ilmoitteleminen AHJOSSA; retkikohteista ja kokousaiheista.

TERVETULOA MUKAAN!!

HELSINGIN METALLI- JA KONEPAJATYÖVÄEN AMMATTIOSASTO 77:n

SYYSKOKOUS

18.11.2015 klo 17.00-19.00

HTY:n talolla huone 303

Kokouksessa valitaan vuodelle 2016 osaston puheenjohtaja, toimikunnan varsinaiset, sekä varajäsenet ja muut mahdolliset henkilövalinnat. Lisäksi kokouksen asialistalla on vuoden 2016 toimintasuunnitelma, sekä talousarvio. Metalliliiton terveiset tuo Helsingin aluetoimistolta Jari Kallio

KAHVITARJOILU

Tervetuloa!

Konepaja Mäkelin Oy

Aloitti toimintansa yli 50 vuotta sitten perinteisestä konepajateollisuudesta. Vuosikymmenien varrella tuotanto on muuttanut muotoaan ja ”tällä hetkellä olemme erikoistuneet julkisivu- metalliovi- ikkuna- ja teräsrakenteiden valmistukseen, sekä asentamiseen”.

Kertoo ensimmäisen kauden pääluottamus-
mies Rauli Rämö työpaikastaan ja jatkaa, ”itse valmistin teräs- oven alusta loppuun asti, lukuun ottamatta loppuvarustelua”. Konepaja Mäkelinillä työskentelee tällä hetkellä 16-17 metallin työehtosopimuksen piirissä olevaa työntekijää. Asiakkaina on mm. yksityishenkilöitä, kaupunkia ja rakennusliikkeitä. ”Olemme täyden palvelun konepaja ja vaikka firman nimessä onkin ”Konepaja”, tämä ei ole mielestäni mikään perinteinen konepaja”. Teemme täällä kaiken suunnittelusta toteutukseen, se tekee työstämme myös mielekkäämpää, ei mitään liukuhihnatyötä.

Rauli on ollut Mäkelinillä töissä kohta 11-vuotta tätä rupeamaa, hän nimittäin oli ensimmäisen kerran jo 1997 periaatteessa samassa firmassa, mutta Ypäjän tehtaalla. Vuodesta 1997 hän on ollut myös metallin jäsen. Rauli on nähnyt muitakin metallin työpaikkoja matkan varrella. 2001 hän oli Helsingin telakalla parinkin eri alihankkijan töissä, mutta kirjoilla vuokrafirmassa, johon päätyi puolivahingossa, kun oli hakenut netin kautta työpaikkaa. Sitä työrupeamaa kesti muutaman kuukauden ja se riitti vuokrafirmoista, ei enää ikinä! Totesi Rauli lopuksi.

Teksti ja kuva: Taina Karrikka

Haluaisitko oppia valmistamaan ”Tuhannen ja Yhden Yön” Pikkuleipiä..... vaikka Jouluksi?

Nyt on tiedossa kulttuurivaihtoa parhaimmillaan! Miltä kuulostaisivat hunajaiset taateli- tai mantelipikkuleivät?

Ammattiosasto 77 järjestää naisten illan 26.11. klo 17.00 alkaen.

Paikkana on IECO:n ruokala* Sahaajankatu 48 Herttoniemessä.

Tutustumme herkullisiin Marokkolaisiin pikkuleipiin, myös itse tekemällä, asiantuntevana oppaana meillä on Mohammed Ouahmane. Jotta ehdimme varata tarpeelliset tarvikkeet herkkuja varten, ilmoittaudu 19.11. mennessä Tainalle puh. 045 633 9994

*Siilitien metroasemalta n. 10min kävelymatkan päässä, sisustustavaratalo Aadan vieressä